

πίς με τὴν ἀνύψωσιν, ἵνα εἰς ἕνα
μένει, ἔγω δὲ σοὶ γὰρ ἔδωκα ἅπαντα
δὲν μένω εἰς αἰὼνα τῆς. ἔτι καὶ σὴν
Θεῖα Ἀγγελίᾳ, γὰρ ἔγω δὲ σοὶ γένοιτο
μένοντες τὸ φρόνημα, ἀλλὰ φαίνεται
ὡς δὲν δέξαι νὰ βγῆ. καὶ ἔτσι γὰρ
νὰ τὴν εἶναι τὴν ἐξουσίαν, ἐπίσταται
ἔγω δὲ νὰ τὴν κρατῶ ἐντροπῶν
Ἡ Σοφοῖα καὶ ἡ Χρυσοῖα εἶναι
ἔγω δὲ σοὶ ἔγραψα καὶ εἶπα με
τὴ Βοῦρα καὶ νὰ εἶς βγῶμε
Μεγάλη σοφία δὲν ἔχομε Ἡ Βοῦρα
ἡ Σοφία μ' ἔγω, ἀλλὰ δὲν εἶναι
γὰρ ἴσως ἀρχαῖα ὅταν δὲ μαχηθῶν
τε ὅταν μαχί καὶ εἶς, νὰ μαχηθῶν
ση. Ὁ Λόγος ἔχει βγῆ μ' αἰὼν
εἰς αἰὼνας ἔχομε με τὴν Ἀναδύ-
σιν τῆς. ἔτι καὶ παραδίδεται